

EVANGÉLIUMI MUNKÁS

„Mindenik az ő jutalmát veszi munkája szerint.” 1. Kor. 3, 8.

1930.

MEGJELENIK KÉTHAVONKÉNT

6. szám.

„Isten szántóföldje vagytok . . . !”

1. Korinthus 3, 9.

Isten népe, az ő gyülekezete, képezi az ő szántóföldjét, vagyis drágán megvásárolt tulajdonát, terveinek és szeretetteljes munkájának területét. Azon pillanatban, midőn a Krisztus Jézusba vetett hit által bűnbánattal és megtéréssel Isten gyermekeivé lettünk, magunkat önként Isten rendelkezésére bocsátottuk, mint tevékenységének földjét. Kérésére: „Adjad fiam szívedet nekem . . . !” Példab. 23, 26., feleltünk: „Itt van szívem . . . !” Szívünk talaja Üdvözítőnknek lett átadva, hogy ő azt lelke által tegye termékenyvé.

A földműves ekéjével földjén mély barázdákat szánt. A gaz, a kemény földkéreg meg lesz fordítva és be lesz fedve a mélyebb talaj puha és tisztább földjével. Minél mélyebben vág az eke, annál jobb. A földműves, hogy a gazt teljesen kiirtsa és jó, magothozó földet teremtsen, gyakran kétszer is felszántja földjét. És ha a földön a borona is elvégezte a porhanyítás és elsímitás munkáját, akkor elvetik a magot és beboronálják, bizva a napfényben és az esőben, és türelemmel várják az aratásnak idejét. Jak. 5, 7.

Ez példa a lelki életre, a szív földjének megmunkálására és előkészítésére. Az Úr, hogy lelki és örökkévaló gyümölcsöket teremjünk. (Gal. 5, 22.) az isteni Ige ekéjével felszántja szíveink talaját. Minél mélyebbek a barázdák, vagyis minél tartósabb és hatásosabb benyomást ér el az élő, isteni Ige, annál alaposabb lesz a talajforgatás és annál nagyobb termőerőt nyer a belső ember szántóföldje. Ap. csel. 2, 37. Zsoltár 129, 1—3. A mennyei földműves gyakran használja a szenvedések boronáját is, miáltal lényünket kiegyenlítőbbé és az isteni mag felvételére készségesebbé és alkal-

masabbakká teszi. 1. Péter 4, 1—2. A fájdalom Istennek eszköze, hogy belőlünk jó talajt készíthessen, amely százszoros gyümölcsöt terem béketűréssel. Lukács 8, 15. „Ki kenyerét még sohasem ette könnyekkel, és aki ágyában nem töltött sírva szomorú éjjeleket, az nem ismer titeket — óh mennyei erők!” — így szól egy jámbor királynő a szenvedések és alapos megálázkodások idején.

Minél készségesebbek vagyunk Istennek e munkájánál segédkezni és magunkat általa átalakíttatni Krisztus képmására, annál gyorsabban és eredményesebben fog bennünk elvégezteni a megújulás munkája. Jézus felszólít bennünket: „Szántátok fel szíveiteknek ugarát és ne vessétek a tövisek közé!” Jeremiás 4, 3. „Megújultatok pedig a ti elméteknek lelke szerint!” Efézus 4, 23. „ . . . szerezzetek magatoknak új szívet és új lelket.” Ezékiel 18, 31. Ha pedig engedelmessékedünk és üdvösségünket rettegéssel és félelemmel igyekezünk véghezvinni, a mennyei földműves, Lelkének adományával és egy új szívnek ajándékozásával válaszol, mint ezt Ezékiel 36, 26—27. versekben megígérte. Ha ez utóbbit elvárjuk, az előbbieket is meg kell tennünk. Spurgeon prédikátor mondta: „Nem arathattok, ha nem meritek a földet felszántani!”

A jövődömondás lelke a következő szavakkal bátorít bennünket arra, hogy ezen munkát magunkon elvégezzük: „A sziv kertjét meg kell munkálni.” A talajt mély bűnbánattal kell feltörni és a mérges, sátáni növényeket ki kell tépni. A tövisek által áthatott talaj csak szorgalmas munka által lesz ismét termővé téve. És így a természetes sziv rossz indulatai is csak Jézus erejében és nevében történő komoly

igyekezettel lesznek legyőzve. Ezért mondja az Úr prófétája által: „Szántatok magatoknak új ugart és ne vessetek a tövisek közzé!” „Ezért szántatok magatoknak igazságot és arassatok szeretetet.” Jeremiás 4, 3. Az Úr szeretné ezt a munkát megtenni érdekünkben és arra kér bennünket, hogy munkálkodjunk vele együtt... Az igazság ekéi meg fogják tenni feladatukat; a kemény talajt fel fogják törni és a töviseknek

nemcsak a hegyeit fogják letörni, hanem gyökérükkel együtt kitépni...“ Krisztus példázatai 55–56 oldal.

Mi Isten szántóföldje vagyunk, szeretetének és könyörületességének tárgya. Bennünket, kik itt egy ideig szenvedünk, elő akar készíteni, meg akar erősíteni és alapozni. Az övé legyen a dicsőség és a hatalom mostantól mindörökké! 1. Péter 5, 10–11. Minck A.

Az élet fénye.

Egy alkalommal kinn jártam a szabadban. Gyönyörű, verőfényes idő volt. Szemlélttem az Alkotónak csodálatos művét, vizsgáltam szeretetének megszámlálhatatlan módon való megnyilatkozását.

Láttam őt; az éltető nap sugaraiban, a patk, a forrás hűs italában, az ózondús levegőben a termések sokféleségében, a madarak csicsérgésében, a hűs szellőben, a virágok pompás színében és illatában.

Oly jól esik a fáradt léleknek elvonulni a világ zajából a természet csöndjébe, ahol megpihen a lélek! A természet varázsa átjárja az embert, az élet eme bűnös, fáradt vándorái; — s ilyenkor úgy vágyik ottmaradni és soha vissza nem menni a világ zajába — mignem a rideg valóság fölrázza elmerüléséből, elmélkedéséből.

Igy szemlélődtem, hogy meddig nem tudom, de kívántam, hogy soha semmi meg ne zavarja e magányos csendet, ezt az áldott nyugalmat. Valahogy úgy éreztem, hogy az én Teremtőm és Megváltóm kebelén pihenek. Egyszer csak egy kicsiny kötelet kötötte le figyelmemet, melyet a szél rajtott; mind közelebb és közelebb, vészjólóbban és vészjólóbban, addig míg fejem fölött sötét, lehullni készülő gomolyaggá tornyosult. Rövid idő alatt az egész kék eget elfedte és félelmetes sötétség lett körülöttem. A fellegek összeverődtek és én ott álltam szomorú szívvel egy nagy, kitörni készülő vihar előtt, védtelenül.

Most hirtelen hatalmas dörgés rázkódtatta meg a levegőt; villám cikázott át a sötét égen, mely egy pillanatra megvilágította a tájat. — mind félelmetesebb és félelmetesebb lett a vihar, olyan volt, mint amelyről napjainkban és méltán az újságok úgy emlékeznek meg, hogy „ítéletidő”. Mindezekben azonban a nagy Alkotó hatalmát láttam. Valahogy úgy éreztem magam, mint az olasz fronton az összeomlaskor, mielőtt fogságba kerültem volna. Mikor éjjel rettenetes pergőtűzbe kerültünk, mikor min-

den recsegett, ropogott, mikor minden veszni látszott, és amely körülmény térdre kényszerített, s mondtam: „Uram Teremtőm, mulasd meg hatalmadat rajtam is, ments meg engem a pusztulásra szánt helyen a veszély idején”, — mely után a szabadulás következett.

Igy voltam most is csendes imában elmerülve, Istenhez fohászok. Egyszer csak a vihar elállt, a felhők oszladoztak és ismét láttam a mosolygó napot és szemlélhettem a természet szépségeit.

Szemlélődésem eredményeként eszembe jutott az emberiség élete, az én és a te életed kedves testvérem; igen, mert velem együtt itt élsz a földön e sivár világban a bűn tanyájában és bármily napos, bármily verőfényes idő volt is életedben, amint nekem úgy neked is voltak borús óráid, napjaid, talán heteid is, és ilyenkor dult a vihar sokáig szívedben, szomorú volt életed. Ilyenkor sötétnek láttál mindent, életedet is. De amint a vihar közepette, villámgyorsasággal cikázott át egy fény, megvilágította a tájat, a te életedben is egy reménységű megvilágította sötét kedélyed. Oh az élet fénye ez — melyre viharos időben nemcsak nekem, hanem neked is szükséged van. Bárcsak szemlélődnél ilyen értelemben, mindenütt és mindenben, akkor feltalálod az élet-fényét, mely utadat, életedet, ha egy pillanatra is, de megvilágítja, mert nincs oly borús felhő, mely fölött a nap ne sütné; nincs oly nehéz helyzet, melyben — ha bizol Teremtődben, ő utal ne törne megmentésedre.

Hány élet tört már ketté életének delén, vagy ami ma napirenden van, öreg napjaikban hányan az öngyilkosságban kerestek menedéket? És mindez csak azért, mert nem értelmesen, nem Istenbe vetett bizalommal szemlélődtek. Ezek azok, kik még a fényt is sötétnek látják, az igazságot is hamisságnak minősítik, mert tervük megsötétedett, meghiusult. Nemcsak fizikai sötétség van, minthogy nemcsak fizikai

világosság, fény van, értelmi, lelki sötétség és lelki világosság, fény is.

Az emberiség bűnbe esett, a bűn sötétséget, szomorúságot okozott, (mert hisz Istentől a világosságtól távoztak el). És ma különösképpen nagy a sötétség lelkileg, mivel az emberiség mélyen süllyedt a sötét bűnbe. Járják a bűn széles útját, ahol minden szabad. De ez nem a nagy Alkotó szerinti út, melyen csak kevesen járnak. Sötét lelkek sivár élete jellemzi a 20-ik századot. Ruhát cserél bűn és erkölcs; egymás mezébe járva csufolják a világot és egymást pusztítják. Lopás, rablás, egyes és tömeggyilkosság, házasságtörés, hamis eskü, hazugság, csalás, sikkasztás, stb. felett ma már hamar napirendre térnek. Az ilyen fajta bűnök és tragédiák számára az ujságokban is csak kis hely jut már, mintha természetes volna. Pedig ezek a sötétség cselekedetei.

Ésaiás próféta 60. 2. versében azt az állapotot jövendőli meg, melyben az utolsó korszak, a végidőknek népe élni fog. Így szól azért: „Mert imé sötétség borítja a földet és éjszaka a népeket.” Nem fizikai sötétségről beszél, hisz a nap az égen van, sem az éjszakai időről, meri hisz a hold is fénylik, hanem lelki sötétségről, lelki éjszakáról, mikor a reménység napja lement a szívekben. Ilyen állapotban az emberi szívekben dul a vihar; a gyűlölet, irigység, fennhéjzás stb. viharhozó fellegei összeverődnek és minden recseg, ropog, egymást pusztítva dörögnek s ha e sötét állapotot az élet fénye át nem törí néha, ha a mi jó Megváltónk Szentlelke által lelkiismeretünkben nem munkálkodik, le nem csendesítné viharos szívünket, néha önmagunkat is megemésztenők.

Szemlélődjél azért kedves testvérem akkor is midőn nem dül szívedben vihar, keresd Alkotódat a természetben; ott van Isten ígérete a nyíló virágokban, a tavasz élető sugaraiban, mindenben. Bármennyire el vagy csüggedve, megterhelve az élet gondjaival, bármennyire reménytelen, sötét helyzeted, életed; gondold Teremtődre és Megváltóra Jézus Krisztusra az egyedüli reménységedre, az Élet fényére és az ő ígéreteire, amely így szól: János 8, 12. verse

szerint: „Én vagyok a világ világossága, aki engem követ nem járhat sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága.”

Ma az egész emberiség egy végső, mindent elsöprő vihar előtt áll; sötétben, védtelenül. A fellegek mind vésztjóslobban tornyosulnak az emberiség életének egén. Összeverődnek nemsokára és kitör a vihar, melynek betetőzéséhez tartozik az is, hogy a nemzetek egymást egy vérfürdőben pusztítsák és akkor (ami már nem soká várat magára) mondja maga Jézus, Máté 24, 30. és 27. versei szerint: „Miként a villámlás az égen, úgy jelenik meg az embernek Fia, Jézus Krisztus az élet fénye és világossága, hogy az ő követőire mint örök napfény reá mosolyogjon és az általa felállított új földön, az igazság országában az ő nagyságát szeretetét, jóságát, szemléljük örökké. A többiek pedig védtelenül jajveszékelve, úgy mint az özönvízkor, a vihar által meglesnek semmisítve.

Egyszer nagy vihar volt a tengeren, és egy hajót ide-oda dobált. A hajónak bordái recsegtek, ropogtak, az utasok a kétségbeesés szélén állottak. Mindenki fejvesztetten rohant ide-oda, csak a kormányos maradt nyugodtan. Ekkor a kormányoshoz odaszaladt a kisleánya és kérdezte: „mond édesapám, te nem félsz a viharban?” Felelet helyett apja hirtelen kirántotta törét és kisleánya mellének szegezve kérdezte — nem félsz kisleányom? Nem — volt a nyugodt válasz, mert a te kezében van édesapám. „Én is azért nem félek, mert a vihar a hajó és az én életem is, a mennyei Atyám kezében van.”

Nem félsz-e kedves testvérem az élet nagy viharától? Akkor is nyugodt maradnál, ha tudnád, hogy nemsokára minden veszni fog? ... Vagy még bizonytalanságban vagy?

Ha már mennyei Atyádban, Megváltódban vagy, ha emberek helyett egyedül Jézus Krisztusban az élet fényében bízol, hát alévő életedben néki engedelmeskedsz, akkor biztonságban lehetsz. Akkor Te is lelki nyugalomra mondhatod, a vihar is, életednek hajója is a mennyei Atyának kezében van. Vajha felragyogna az élet fénye neked is örökre. Amen.

Berghauer Imre

Kétféle ember nem tud irgalmasságot gyakorolni: aki sohasem lett megkísértve, az túlszigorú bíróvá lesz és aki megkísértetett ugyan, de elbukott; az túlenyhe bíróvá válik.

BELMISSZIÓ.

E rovatért felelős Zarka Dénes.

A bibliaellenes gyógyítások veszedelmei.

Az alábbi eset, amelyet egy hívő orvos mondott el, reámutat azon veszedelmekre, amelyek olyanok lelkiüdvösségét fenyegetik, akik spirítiszta médiumokhoz, hipnotizőrökhöz, autósugesztióval kezelőkhöz stb. fordultak tanácsért és gyógykezelésért. Ezen orvos egy prédikátortól nyert értesülést ezen tapasztalatról, ki a következőket beszélte el neki:

„Néhány hónappal ezelőtt egy nagyobb városban hirdetem az Igét. A szombati istentisztelet után hozzám lépett a gyülekezet prédikátora és megkérdezett, hogy hajlandó lennék-e egy súlyos beteg gyülekezeti tagot felkeresni, hogy együtt imádkozzunk érte. Érdeklődtem az eset előzményei után és megtudtam, hogy a testvérnő baja rendkívül erős fejrázásból áll, úgyhogy képtelen volt lefeküdni és állandóan egy karosszékben kellett ülnie. Két vagy három év óta kínozza már ez a betegség. Az orvosok nem voltak képesek segíteni rajta. A gyülekezeti vének megkenték őt olajjal és imádkoztak érte, de mindez hiábavaló volt.

Férje így szólt hozzá: „A város másik oldalán van valaki, aki kézzel tud gyógyítani. Ha te most szeretsz engem és ki akarsz segíteni nehéz helyzetemből, akkor menj oda és kezeld magadat.” A testvérnő egyideig szabadkozott, mire férje ismét az ő hűségét kezdte emlegetni és felvilágosította arról, hogy milyen felesleges kiadásokat okoz az ő részére, amikor pedig könnyűszerrel megszabadulhatna szenvedéseitől.

A testvérnő erre felkereste a gyógyászt, aki azonnal segített rajta. Mivel érezte, hogy jobban lett, másodszer is elment hozzá; és mindaddig odajárt, míg végül teljesen megszűnt a betegsége.

Ekkor azonban világossá lett előtte, hogy habár festi szenvedésétől megszabadult, olyasvalaminek lett az áldozata, amire nem is gondolt. Elvesztette örömét az imában és a bibliakutatásban. Ezért meg akarta tudni, hogy miképpen történt a gyógyulás. A gyógyász eleinte kitérő választ adott, de végül mégis engedett és így szólt:

„Asszonyom! én spirítiszta médium vagyok, és ezen tudásom által vagyok képes gyógyítani.”

Erre a testvérnő ezt mondta: „Ez éppen elég az én számomra; én ebben nem hiszek, mert a Biblia ezt elítéli. És ha régi betegségemben székhez láncolva meg is 'ell halnom, én hű akarok maradni Istenemhez és tovább akarom gyakorolni az imát és bibliakutatást.”

Magához hívatta a gyülekezet vénjét, aki imádkozott érte. Erre ismét beállott a jellegzetes fejrázás, de visszatért az ima és a bibliakutatás iránti szeretete is. Ebben az állapotba találtuk őt, midőn másodízben kerestük fel, hogy imádkozzunk érte. Ezen ima közepette világossá éreztük Isten jelenlétét és végül elnyertük Isten segítségét is azon az úton, ahogyan az a Szentírásban van előírva.”

Ezen tapasztalat figyelmeztetést tartalmaz minden igaz keresztény számára. Veszedelmes dolog, ha valaki Sátán kezébe adja át magát — ennek vége elkerülhetetlenül az örök pusztulás, ha idejekorán nem ismeri fel az ember Sátán cselszövését és nem menekül el előle. A gonosz szellemek által előidézett gyógyulásoknak az örökélet elvesztése szokott az ára lenni.

Rövid idővel ezelőtt több esetet hallott a sorok írója, melyek szerint hívók felkerestek ilyen gyógyászokat, kik által démoni erők nyilatkoztak meg. A testvérek gyógyulást kerestek nála gyógyulás helyett azonban rövid idő múltán meghaltak. Ez emlékeztet bennünket Saul rettenetes és hirtelen halálára, aki meglátogatta az endori jövendőmondó asszonyt; (1. Sámuel 28. és 31. fejezet) és Akházia betegségére, aki Baalzebubtól kért tanácsot az igaz Isten helyett. (1. Kir. 1, 2–4.)

Olyan időbe érkeztünk, midőn az ördög csodákkal és jelekkel dolgozik, hogy teljesen megcsalja az embereket. Ezért mindnyájunknak szükségünk van a Szentlélek szemgyógyító írájára, ha óva akarunk maradni. Aki Isten figyelmeztetéseit nem veszi figyelembe, az nem is számíthat az ő megszabadítására. O.

„Az igazi orvosi hivatalának Krisztus a feje. Mint főorvos ott áll minden istenfélő orvos oldala mellett, aki az emberiség fájdalmait enyhíteni szeretné... Az orvos igyekszik a természet gyógyerőit támogatni, de a gyógyító maga Krisztus. Az orvos igyekszik az életet megtartani; Krisztus adja az életet.”

White: A nagy orvos lábnyomában.

IFJÚSÁG.

E rovatért felelős Zarka Dénes.

Az adventi ifjúság a bizonyosságok fényében.

Hogy Istennek szemében mily fontos ifjúságunk munkája, azt a jövőmondás lelke többek között a következőképpen vázolja:

„Kedves ifjúság! Az Úr időről időre adott nékem bizonyosságokat a ti megintésetekre. . . S míg ezen intelmek előttem ismét meglepve vednek, azon tudat erősödött meg bennem a *szélviharok nagyságáról*, amely tudattal ti magatok nem is rendelkeztek.” Bizonyosságok II. 118.

De most miben áll ez a nagy veszély? „Sátánnak munkája ez utolsó időben az, hogy magáévá tegye az ifjúságot, gondolataikat megrontsa és bennük szenvedélyeket keltsen lángra. Az ifjúság legnagyobb veszélye az önuralom hiányában rejlik.” Ker. mértékletesség, 173. 171.

Mely további eszközt használ fel a kísértő, hogy az ifjúságot megrontsa? „Napjaink legtöbb népszerű folyóiratai olyan izgaló történeteket adnak elő, amelyek az ifjúságot istentelenségre nevelik és pusztulásba taszítják.” „Ha a regények olvasása iránti vágy hat él, úgy erkölcsi izléstünk romlik meg.” „Fájdalmat okoz, ha látok fiatal férfiakat és nőket, akik ily módon életüket elpocsékolják és nem szerzik meg maguknak azokat a tapasztalatokat, melyek őket az örök életre készítik elő.” A nagy orvos lábnyomában 452. Ker. mértékletesség 159. old.

De mit ajánl nekünk White testvérnő olvasmányul? „Szabad óráinkat azzal kell eltöltenünk, hogy a Bibliát, mely bennünket az utolsó napon meg fog látni, áttanulmányozzuk. „Az ifjúságot arra kell nevelni, hogy az Isten igéjét alaposan tanulmányozzák. A lélekbe felvéve,

hatalmas ellenálló erő lesz a kísértésekben.” Tap. és lát. 52. Nevelés 197. oldal.

Ruházkodásunkról a következőket olvashatjuk: „A divat uralkodik e világon.” „Sátán ezen, mindig változó divatnak az irányítója.” „A jellem a ruházkodás módja szerint illetik meg. A finom izlés az egyszerű és célszerű ruházkodásban nyer kifejezést. A ruházkodás egyszerűsége a szerény magatartással karöltve a fiatal leány részére olyan légkört teremt, amely nagyon sok veszélytől óvja meg.” Ker. mértékletesség 108. Nevelés 256—257. oldal.

Mire ne legyen időnk? „Könnyelműsége, hiúságra vagy enyelgésre most nincs időnk!” Az evangélium szolgája 115. oldal.

S ezzel ellentétben, mire kell feltétlenül időt szakítani? „Az ifjúságnak ismeretek megszerzésében előre kell haladniok. Tanulmányuk területének olyan széles körűnek kell lenni, amennyit csak erejükből felelélhetnek.” A nagy orvos lábnyomában 408. oldal.

S ezek után mily mértékben számít reánk az Úr? „Hogy a mű minden ága előrehaladjon, Isten számít az ifjúság erejére, buzgalmára és bátorságára. Azért választotta ki magának az ifjúságot, hogy ügyét fejlesszék. . . . Főként férfiak és nők fel lesznek szólítva, hogy ifjúságuk erejét az Úrnak szenteljék!” Az Evangélium szolgája 58. oldal.

A végző győzelmet a következőkkel érheti el ifjúságunk: „Az ifjúság részére az egyetlen biztos védelem a szüntelen ébrenletben és alázatos imában rejlik.” Nevelés 279. 280. old.

Ezért tegyük meg a magunkét, kedves ifjúság, hogy az Úr is meglehesse a magát.

J. G.

SZOMBATISKOLA.

E rovatért felelős Zarka Dénes.

Ifjúság és szombatiskola.

Ifjúsági osztályunk főcélja abban rejlik, hogy ifjainkat Krisztus számára megnyerjük és őket az evangélium szolgálatára kiképezzük. A szombatiskola igen jelentős segédeszköz, e

kellős cél megvalósítására. A szombatiskolai tanítók mindig különös gondot fektetnek ifjúságunkkal és gyermekeinkkel. A valóságban ifjúsági mozgalmunk a szombatiskolai osztály gondos vezetése alatt állott addig, amíg az első ifjúsági csoportot meg nem alapítottuk.”

(Caviness L. L., a chemnitzi ifjúsági kongresszuson.)

A szombatiskola drága, bibliai igazságokat közvetít. A törekvő ifjú kettős erőfeszítést fog tenni, hogy a lecke tartalmával megismerkedjen, mert ezáltal elmulthatatlan kincset nyer el. Miután ő jobb felfogó képességű, mint az idősebb testvérek, szükséges, hogy ezáltal a megbeszélésekben és a munkateljesítményben is előbbre legyen amazoknál. Ha ez nem áll fent, akkor rendszerint hiányzik a szombatiskolának a helyes beállítása. Sokszor a szombatiskola jelentőségét nem ismerik fel. A szombatiskola kitűnő alkalom a közös bibliatanulmányozásra. Milyen fontos az ifjú számára az eleven gondolat kicserélés fontos életkérdések felett! Igen fontos volna, ha az ifjúsági órán néha-néha a szombatiskola fontosságáról beszélnének. Különösen azért, mert barátaink egy része még nem bír kellő ismerettel a szombatiskola jelentősége felől. Ezekon az órákon a következő kérdésekről lehetne beszélni: Mi a szombatiskola célja? Hogy tanulom a leckét eredményesen? Hogyan osztom azt be? stb.

A lecke alkalmazása, az abban való elmélyedés és annak beosztása nem mindig a szombatiskolai tanító feladata, hanem ez egy kitűnő alkalom ifjúságunk gondolkodásának fejlesztésére. Fontos az, hogy a felvetett gondolatokat a leckéből világosan kiemeljük és egyiket a másik után eredményesen felépítsük. Ha a szombatiskola célját elérte, akkor az eredmény felett való öröm nem fog elmaradni.

Szükséges, hogy a szombatiskola minden egyes részét elevenesség uralja. Ez áll az ismétlésre, az osztálytanításra és különösképpen a tanítógyűlésre nézve. Ahol lehetséges, ott különösképpen alkossunk külön osztályokat az ifjúság számára. Igen előnyös, ha ifjúságunk külön osztályt és idősebb, tapasztaltabb testvéreink is külön osztályt alkotnak.

Csak azok fogják tudni eredményesen tanítani ifjainkat, akiknek maguknak is ifjú szívük van és az ifjúsághoz különösképpen ragaszkodnak. Szükséges az eredményes osztálytanítás érdekében, hogy a tanító a személyes életben is érintkezzen a tanulóival, hogy ezáltal állandó és tartós összekötő tag legyen.

Ha az ismétlésnél nincs az az érdeklődés, amit a tanító elvárna, úgy nem mindig a tanulókon mulik, hanem esetleg az ismétlőnek helytelen kérdésein. Egy szomorú tényállás az, hogy ifjúságunk egy része a szombatiskolától még távol marad. De ez nem csupán a szombatiskolán mulik, hanem a szülők nem fordítanak

elegendő gondot gyermekeik és ifjaik lelki fejlődésére.

Ha alkalmas ifjaink vannak, akkor gyűjtjük őket össze egy osztályba és képezzük ki őket szombatiskolai tanítókká. Ilyen módon meg lehet állapítani, hogy kik alkalmasak a szombatiskolai tanító tisztségére és őket később erre a célra meg lehet választani. Szükséges és a nevelés szempontjából fontos, hogy a szombatiskolát ifjainkkal megszerettessük. A szombatiskolai vezető téved, ha azt gondolja, hogy mindent neki kell végezni. Ha van egy atyafi, akinek világos kiejtése van, úgy az illetőt meg lehet bízni a „Misszióterületeink” felolvasásával; de sokkal jobb volna, hogyha rövid, világos mondatokban annak tartalmát előszóban adhatná elő.

Megfigyelhetjük sokszor azt, hogy ifjú testvéreink sőt gyermekeink is nagy buzgalommal igyekeznek feladatuknak eleget tenni. Gyakran megpróbálnak csodálatraméltó áttudással és láradhatatlan szorgalommal alapos munkát végezni, hogy a beléjük helyezett bizalmat igazolják. A kivétel erősíti meg a szabályt. Részünkről végzetes hiba volna, ha mi ezeket a szunnyadó képességeket elkorcsosodni engedjük és nem adunk számukra elegendő mozgásteret és szabadságot, hogy ezáltal fejlődjenek. A gyülekezet sokat vár ifjúságunktól mint az adventi népnek jövőjétől, de miért nem ad alkalmat is az ifjú erők fejlesztésére. Gondoljunk arra mi gyülekezeti vezetők és szülők és akik tisztséget hordunk, amikor még mi is kiskorúak voltunk. Caviness atyafi a következő szavakat intézte Chemnitzben az adventi ifjúsághoz: „Legyünk állandóan készségesek, de sohase alacsonyítsuk le a mi idősebb testvéreinknek buzgalmát és sohase követeljük jogainkat. Ez a mi ifjaink kötelessége és nemcsak joga, mindent meg tenni, amit az ügy érdekében — amelyet mi annyira szeretünk — tehetünk, hogy azt előbbre vigyük. Ezért ez a ti kötelességtek, hogy a szombatiskola eredményes és áldásos legyen. Ebben vezessen titeket finom és jó lelkület.” Ha ezeket a szavakat megszívleljük, úgy ez áldására lesz szombatiskolánknak és ifjúságunknak.

Zarka Dénes

Aki másnak prédikál, ő maga azonban el lesz vetve, hasonlatos azon emberekhez, akik Noé bárkáját ácsolták, de bele nem kerültek olyan útmutató táblákhoz, amelyek mutatják ugyan másnak az utat, maguk azonban egy helyben maradnak.

SZOMBATISKOLAI MUNKÁS

5. Lecke. 1930 november 1.

Az ítélet.

I. Milyen szempontok érvényesülnek Isten ítéleténél? Kérdések 1—8.

1. A jó vagy rossz cselekedetek tekintetbe lesznek véve. Kérdések 1—5.

2. Nem lesz személyválogatás. Kérdés 6.

3. Az ismeretek mértéke szintén tekintetbe lesz véve. Kérdések 6—8.

II. Az isteni törvény változhatatlansága.

1. Már a teremtéskor lett belevésve az emberi szívbe. Kérdések 9, 10.

2. Együttműködik a lelkiismerettel. Kérdés 11.

III. Az ítélet időpontja. Kérdések 12, 13.

1. Amikor minden nyilvánvaló lesz. Kérdés 12.

2. Amikor mindenről számot kell adnunk. Kérdés 13.

Összefoglalás.

Isten cselekedeteink szerint fog fizetni nekünk. (Róm. 2, 6.) az egyiknek azon „állhatatossága” alapján, amellyel az örökre törekszik: örök élettel; a másikkal pedig „aki nem az igazságnak, hanem a „hamisságnak” enged „búsulással és haraggal”. (7—10) Ezen isteni ítélet alól senki sem vonhatja ki magát, legyen az illető akár zsidó, akár pogány (akár névleges keresztény!) mert nem az a lényeges, hogy a törvény által tudja-e az Isten akaratát, hanem hogy cselekszi-e azt, mert Isten nem részesít senkit sem előnyben. (11. v.)

Isten törvényt adott az ő népének, a pogányoknak pedig nem adott; így hát csakis az ismeret alapján ítélni úgy az egyiket, mint a másikat. (12, 13) Habár kétségtelen, hogy a törvényt nem ismerő pogányoknak is van egy bizonyos törvényük; az tudniillik, amely öbennük van. (14) És ha Pál apostol munkája következtében a pogányokból mindenfelé hívők lettek, úgy ez annak a bizonyítéka, hogy egy isteni törvény élt bennük, amely Krisztushoz fűzte őket, amely lelkiismeretüket összhangba hozta az isteni üzenettel. (15. v.) Ez meg fog majd nyilatkozni „ama napon”, midőn Isten a Jézus Krisztus evangéliuma szerint fog megítélni minden embert. (16. v.)

„Személyválogatás.”

Az emberek között igen gyakori dolog a személyválogatás. Akit kedvelnek, az sok mindent megengedhet magának és aziránt mindenkor elnézéssel vannak. Míg a többi gyermek meg lesz büntetve, addig az előnyben részesített gyermeket nem éri büntetés. Mindenki tudja,

hogy milyen rossz dolog ez! Senki se gondolja azonban, hogy Isten előtt létezhetik ilyen előnyben részesítés. A zsidóság, mint választott nép igen hajlott azon felfogás felé, hogy magukat Isten kedvenceinek tartásák, pedig már Mózes által megmondott nekik, hogy: „Az Úr a ti Istenetek... rettentés Isten, aki nem személyválogató.” (5. Mózes 10, 17.)

„Lelkiismeretük és gondolataik.”

Egyesek azt gondolják, hogy a lelkiismeret és a gondolat ugyanazon fogalom megjelölésére szolgálnak. Ez azonban nem áll; mert a lelkiismeret egy benső hang, az Isten Lelke; a gondolatok ellenben emberi produktumok, amelyeket csupán befolyásolni lehet; vagy Isten, vagy pedig Sátán által. A döntés magának az embernek a kezében van.

6. Lecke. 1930 november 8.

Az igazi zsidó.

I. Hamis zsidóság. Kérdések 1—7.

1. Van neve. Kérdés 1.

2. Van tudása. Kérdés 2.

3. Sokat tart magáról. Kérdés 4.

4. Dicsekszik a külsőségekkel. Kérdés 4.

5. Áthágja a törvényt. Kérdés 5.

6. Káromolja Isten. Kérdés 6.

7. Átok a pogányok között. Kérdés 7.

II. Az igazi zsidóság.

1. Megtartja a törvényt. Kérdés 8—10.

2. Megítéli a törvénytőlkülieket. Kérd. 11.

3. Bensőséges életet folytat. Kérd. 12—14.

4. Lelki körülmetélkedésen megy át. Kérdés 15.

5. Isten dicsőségére él. Kérdés 16.

Összefoglalás.

Ha valaki, mint a zsidók, ifjúságától fogva ismeri Isten kinyilatkoztatott törvényét és dicsekszik véle és nagyra van azzal, hogy a „tudatlan pogányokat” akarja tanítani, de ő ennek dacára sem cselekszik a törvény szerint, akkor az illető nem lehet igaz Isten előtt, hanem káromlója az Istennek. (Róma 2, 17—24. v.)

Isten nem az ilyen igazságosságot kívánja meg. Mert a körülmetélkedés értékes ugyan, ha Isten népének tagjához méltón viselkedik az illető. Ha azonban valaki, aki aze előtt pogány volt, mostan helyes életet él Isten előtt, akkor ezen külső jel felvétele nélkül is Isten népéhez tartozik. Viszont, ha valaki Isten előtt helyesen jár, akkor az a külső jel, amúgysem használhat neki, mert a valóságban nem a külső származás, hanem a benső lelkiület teszi az igazi zsidót. Csak ez ér valamit Isten előtt. A külső

előnyökkel való dicsekedés csupán Isten haragját váltja ki. (25—29.)

„Istennek neve miattatok káromoltatik.”

Régi panasz ez már Izráel népeivel szemben! Találkozunk vele Ésaías (52, 5.) és Ezékiel (36, 20.) prófétáknál is. Tudjuk, hogy mennyire felröltta Jézus is a szigorúan törvényt megtartó irástudók és farizeusok büszkeségét, kegyetlenségét és pénzéhségét. (Máté 15, 14; 23.) Birtokában voltak tehát Isten törvényének, ismerték, de nem cselekedték Isten akaratát. (Ap. csel. 7, 51—53.)

Ha mi is csupán ilyen igazságosságra fogunk törekedni, akkor joggal fog érni bennünket is Isten fenti korholása.

„Külsőképpen az — belsőképpen az.”

Isten népéhez való külső odatartozás magában véve semmit sem ér, sőt akkor áll csak igazában Isten ellenőrzése alatt az ember. Ha Isten előtt meg akarunk állani, akkor az a kérdés a legfontosabb, hogy bensőleg, a lelketünkben Isten népéhez tartozunk-e.

7. Lecke. 1930 november 15.

Az emberiség Isten előtt.

I. A zsidóknak adott előjogok haszna. Kérdések 1—4.

1. Rájuk bizta beszédét. Kérdés 1. 2.
2. Tisztázza Isten eljárását. Kérdések 3. 4.

II. Óvás egy hibás következtetéstől. Kérdések 5—7.

1. Pál kérdése. Kérdés 5.
2. Válasz a feltett kérdésre. Kérdés 6. 7.
3. Milyen hibás következtetésre jutnak egyesek? Kérdések 8.

III. Minden ember a bűn szolgátságában. Kérdések 9—14.

1. Ótestámentumi bizonyítékok. Kérdések 9—12.
2. Következtetés. Kérdések 13. 14.

Összefoglalás.

Ezekután kérdezhetné valaki, hogy van-e egyáltalán valami célja azon isteni törvénynek, amely Izráelnek lett kinyilatkoztatva. (1. v.) Természetesen! Mindenekelőtt az, hogy Isten a zsidókra bizta beszédeit. (2. v.) És ha közülök egyesek nem is hittek ezen beszédekben, hűtlenségük nem teszi semmivé Isten hűségét. (3. v.) Sőt éppen abból látszik meg Isten igaza, mégha minden ember hamisan cselekszik is. Nem tolhatják Istenre a felelősséget. Isten megmondotta nekik, tehát csak magukat okolhatják. (4. v.) Már maga az is nagy haszna a törvénynek, hogy tisztázza Isten felelősségét.

Bizonyos, hogy az ember hűtlensége által Isten hűsége még jobban láthatóvá válik. És ezt a tényt felhasználják az emberek alávaló

kifogások felvetésére, azt mondják, hogy azért hűtlenek, hogy annál jobban meglátassék Isten hűsége. Aki azonban Isten kegyelmét ilyen módon a gonosz köpenyével használja, az nem fogja elkerülni a jól megérdemelt ítéletet. (5—8. v.)

Hiszen a zsidóknak, akiknek volt ugyan törvényük, de nem tartották azt, nincsen ezért semmiféle előnyük. (9. v.) Csak el kell olvasni az ótestámentumi ítéleteket, amelyek nem a pogányok bűnös életéről, hanem nyilvánvalóan a zsidó népről szólnak. (10—18. v.)

8. Lecke. 1930 november 22.

A törvény megerősítése.

I. Isten törvénye minden ember számára. Kérdések 1. 2.

1. tükörhöz hasonlít,
2. kinyilatkoztatja az ember bűnösségét.

II. Isten kegyelmi adománya megerősíti a törvényt. Kérdések 3—13.

1. Krisztus igazsága kezdettől fogva fel van ajánlva.

2. Mivel minden ember bűnös, mindenkinek szüksége van Jézus áldozatára.

3. Jézus minden hívőt megigazít.

4. Emberi segítség ki van zárva.

III. Krisztus igazságának elfogadása által megerősítjük a törvényt. Kérdés 14.

Összefoglalás.

A törvény szükséges a bűn teljes felismerése céljából, hogy az egész emberiség meggyőződjön arról, hogy hijával vannak az Isten előtt érvényes igazságoknak. (19. 20. v.) Isten azonban létrehozta és kinyilatkoztatta számunkra az ő igazságát. (21. v.) Ez nem történt ugyan törvényadás által, de mégis az ótestámentummal teljes összhangban, tudniillik Jézus Krisztusba vetett hit által. (Aki az ótestámentum Messiása.) Ezen elmaradhatatlan feltételhez van kötve mindenki számára Isten igazságának elnyerése. (22. v.) Mert ebben a pontban mindenki egyforma; még a jámborok és kegyesek is bűnösök az Isten előtt. (23. v.) Ezért a megigazulás tisztán Isten kegyelmi ténye a Krisztus által. (24. v.)

Ezen váltság által igazolja Isten, hogy nem azért maradt eddig oly sok bűn megbüntetlenül, mert az ő igazsága nélkülözötte a komolyságot, hanem türelemből járt el így, mert eleve elhatározta már, hogy a bűnt meg fogja semmisíteni. Éz a megsemmisítés történhetett volna büntető ítélet és váltság útján. Isten az utóbbi, nehezebb utat választotta, amivel bebizonyította igazságos voltát, de egyúttal megigazította az embert is az egyedül lehetséges úton: hit által. (25. 26. v.)

Ezzel egyszer s mindenkorra ki van zárva minden emberi dicsekvés lehetősége. (27. v.)

Ezért a megigazulás ténye tisztán a hit dolga, amelyet semmiféle cselekedetek nem tudnak előmozdítani. Azaz a leggonoszabb ember is megigazulhat a hit által, de a legjobb ember sem válhatik igazzá Isten előtt az ő sok erénye és jócselekedete által, hanem csupán hite által. (28. v.)

A megmentésnek ezen útja természetesen teljesen helytelen volna, ha Isten csupán a zsidók Istene lenne. (29. v.) De ezt komolyan senki sem állíthatja! Mivel azonban ő az egész emberiség egyetlen Istene, illik, hogy úgy a zsidók mint a pogányok számára a megigazulásnak ugyanazon útját ajánlja fel. (20. v.) És ha a pogányok hit által, a törvény nélkül meg fogják igazulni, úgy ez semmiképpen sem fogja a törvénytelenység állapotát létrehozni. Sőt éppen ellenkezőleg! Hit által az emberek akarata Isten szabályainak és akaratának fenhatósága alá kerül, tehát a valóságban annál inkább be lesz töltve Isten szent akarata. (31. v.)

9. Lecke. 1930 november 29.

Megigazulva hit által.

I. Cselekedetekkel nem lehet dicsekedni Isten előtt. Kérdések 1–2.

1. Ábrahám jócselekedetei dacára is bűnös ember volt.

2. Isten előtt senki sem állhat meg cselekedeteivel.

II. Az Isten előtt érvényes igazság csak hit által nyerhető el. Kérdések 3–8.

1. Ábrahám hite és bizalma Istenben, hártatlan volt.

2. Dávid tapasztalata.

III. A hit által elnyert igazság minden ember számára elérhető. Kérdések 9–14.

1. Ábrahám megigazítása még a körülmélés előtt történt.

4. Tehát Ábrahám úgy a körülméltek, mint a körülméletlenek atyja, a hit feltétele alatt.

Összefoglalás.

A hit általi megigazulás tényét igazolja Ábrahám esete is. (4. v.) Mert ha Ábrahám valami nagy cselekedetért nyert volna dicséretet, akkor híres hős volna ugyan az emberek előtt, de ilyenmivel Isten előtt nincsen jelentősége. (2. v.) A valóság az, hogy Ábrahám esetében hangsúlyozva van az ő hite, (1. Móz. 15. 6.) midőn bizott Isten azon ígéréteiben, hogy sok utódja lesz — habár még egyetlen gyermeke sem volt. Ez a hite, nem pedig istenfélő volta tulajdonított neki igazságul. (3. v.) Tehát nem cselekedetei által érdemelte meg, (4. v.) hanem ajándék gyanánt számított be neki. (5. v.) Így lett ő hit által Isten gyülekezelének ősatyjává.

Ugyanígy Dávid esetében is, (6. v.) mikor a 32 zsoltárban nem azt mondja „boldog”-nak,

aki mindenben eleget tett Isten parancsolatainak, mert hiszen ilyenek nem is léteznek, sőt maga Dávid sem volt ilyen, hanem akinek bűnét megbocsájtás által semmisítette meg Isten. (7. 8. v.)

Kire bír érvénnyel azonban ezen „boldogság”? Szükséges-e hozzá a körülmélkedés is? Hiszen a körülmélkedés az Isten őtestamentumi népének szövetségi jele! Vagy érvényes-e ezen boldogság a körülméletlen pogányokra nézve is? Hiszen Ábrahám is csak az ígélet után részesült a körülmélkedésben, tehát akkor, midőn a hit által már megigazult volt. Ugyhogy ő ősatya a körülméletlen pogányoknak éppúgy, mint a zsidóknak, ha amazok is hisznek. (9–12. v.)

10. Lecke. 1930 december 6.

Ábrahám mint példa és mint atya.

I. Ábrahám öröksége. Kérdések 1–5.

1. Nem a törvény, hit által nyerte az ígéletet. Kérdés 1.

2. Ha a testi leszármazottak lennének az örökösök, hiábavalóvá lenne a hit. Kérd. 2.

3. Miért hitből, nem pedig cselekedetek által? Kérdések 3–5.

II. Ábrahám a hívők atyja. Kérd. 6–12.

1. Ábrahám atyja az ő hitéből valóknak. Kérdések 6. 7.

2. Ábrahám hitének szilárdsága. Kérd. 8–11.

3. Hite tulajdonítotték igazságul. Kérd. 12.

III. Ábrahám példájának tanulsága. Kérdések 13–15.

1. Jézus halálra szánása hasonlít Izsák eseléhez, tehát mi is rendelkezhetünk Ábrahám hitével, ha hisszük Jézus feltámadását. Kérd. 13. 14.

2. Aki tagadná a feltámadást, annak nincsen Megváltója és Isten előtt érvényes igazsága. Kérdés 15.

Összefoglalás.

Ábrahám nem a törvény cselekedetei, hanem a hit által elnyert megigazulás alapján kapta az ígéletet. (4. 13.) Ha tehát a zsidók a törvény által Ábrahám örökösai lennének, akkor felesleges lenne Ábrahám hite és a neki adott ígélet. (14. v.) Mert a törvény nem ígéletet, hanem csak haragot hoz magával, mert ha valaki a törvény által tudja Isten akaratát, ezáltal a bűn csak annál súlyosabb lesz. (15. v.) Így hát Ábrahám öröksége csak hit által és kegyelemből nyerhető el. Mert csak így terjedhet ki az ígélet az egész emberiségre, tehát nemcsak a törvényt ismerő zsidókra, hanem a pogányokra is. (16. v.)

Tisztában kell lenni azzal, hogy milyen csodálatos Istenbe vetett bizalomról tett Ábrahám tanuságot. Az volt számára a kérdés, hogy képes-e Isten életet teremteni ottan, ahol nincsen élet. (17. v.) Az ígélet idején még nem volt fi

(18.) a dolgok természetes rendje szerint a két öreg ember már nem is számíthatott gyermekre. (19. v.) Ő azonban nem kételkedett Isten ígéretében, (20. v.) tudta, hogy az ember előtt a lehetetlent is megcselekedheti. (21. v.) Ezért tulajdonították hite igazságul. (22. v.)

Abrahám története azonban nemcsak azért van leírva a Szentírásban, hogy tudósítás legyen magáról az eseményről a későbbi nemzedékek számára, (23. v.) hanem a mi számunkra, keresztények számára is. Mert ugyan-ezen dolog áll fenn a mi számunkra is. Jézust Izsákhhoz hasonlóan, bízva az isteni ígéretekben halálra kellett szánni; és ezzel mi ugyanazon kérdés elé vagyunk állítva, mint Abrahám. Mert ha Jézus meghal, akkor vége mindennek! Ha ő halott, akkor ki fog segíteni! Akkor elvesztek az isteni ígéretek is. Tehát egész üdvösségünk Krisztus feltámadásába vetett hitünkötől függ. (24. v.) Aki ezt tagadja, annak nincsen Megváltója és nincsen Isten előtt érvényes igazsága sem. (25. v.)

11. Lecke. 1930 december 13.

Az Ő élete által megmentve.

I. A hit gyümölcsei. Kérd. 1—10.

1. Békesség Istennel. Kérd. 1—3.
2. Az eljövendő dicsőség reménysége. Kérd. 4. 5.
3. A jelenvaló élet szenvedései Kérd. 6—8.
4. Az eljövendő dicsőség bizonyossága. Kérdések 9. 10.

II. Az isteni szeretet dicsősége. Kérd. 11—16.

1. Az isteni szeretet természete. Kérd. 11.
2. Az isteni szeretet összehasonlítása az emberivel. Kérd. 12. 13.
3. Megigazulás és megváltás párhuzama. Kérd. 14. 15.
4. Az eljövendő dicsőség bizonyos volta. Kérdés 16.

Összefoglalás.

A hitből való megigazulás által békességünk van Istennel, (5. 11.) ezzel egyúttal bizonyosak lettünk abban, hogy részesei leszünk Isten dicsőségének. (20. v.) Es ebben nem téveszthet meg bennünket a jelenlegi nyomorúság sem, (3. v.) melyben a dicsőséghez vezető utat látjuk. (4. v.) Nyomorúság, kietartás, tapasztalat és reménység képezik a tökéletesedés lépcsőfokait. És ebben a reménységben nem csalódhatunk, mert a Szentlélek által lett az szívünkbe plántálva. (5. v.) Ezt a szeretetadományt Krisztus még akkor adta nekünk, midőn még teljesen bűneinkhez voltunk kötözve. (6. v.) Még az is ritka eset, hogy egy igazságos emberért valaki életét tegye kockára, Krisztus azonban már akkor meghalt értünk, midőn Isten szemeiben

még igaztalanok és bűnösök voltunk, olyanok akik megérdemeltük haragját. *Micsoda szeretet az tehát,* amely már eddig is megnyilatkozott velünk szemben! (7. 8. v.) Ezzel egyúttal az is bizonyos, hogy akiket ő véren megváltott, azok joggal dicsekedhetnek azzal, hogy Isten ezen üdvénykedése által engesztelést nyertek és hogy reményükben nem csalatkozhatnak. (9—11. v.)

12. Lecke. 1930 december 20.

A kegyelem gazdagsága.

I. Ádám és Krisztus. Kérd. 1—14.

1. Ádám egy bűnbesüllyedt nemzetség feje. Kérd. 1—5.

2. Krisztus minden kegyelem forrása. Kérd. 14.

II. Törvény és kegyelem Ádám leszármazottjainak életében. Kérd. 15. 16.

1. A törvény a bűn felismerésének eszköze. Kérdés 15.

2. A kegyelem képezi a bűn elleni orvosságot. Kérdés 16.

III. A kegyelem uralma legyőzi még a halált is. Kérdés 17.

Összefoglalás.

Ádám bűnbeesése folytán a bűn és annak következménye a halál, elhatott minden emberre. (5. 12.) Megfigyelhetjük azonban, hogy ezen halál nemcsak a tudatosan bűnözőket éri el, hanem azokat is, akik Mózes idejéig írott törvénnyel nem rendelkezvén, hágták át az isteni parancsolatokat. (13. 14.)

Ádám azonban előképe volt az eljövendő Krisztusnak, ha ugyan szabad az emberi bűnt és az isteni kegyelmet összehasonlítani egymással! Mert miként Ádám bűnesete által a halál eljutott az egész emberiségre, úgy Jézuson keresztül is az egész emberiség számára adatott Isten kegyelme. (5. v.) Ezen üdvösség csak általa válik lehetségessé, mert ugyanazon emberi családnak vagyunk a tagjai; közös sors alatt nyögünk ugyan, de közös üdvösségben is részesülünk. A kegyelem azonban nagyobb, mint maga a szükség, mert egyetlen bűneset megmérgezhette ugyan az egész emberiséget, de mindezeket *egyetlen egy* által megigazítani, az Istennek felbecsülhetetlen értékű kegyelme. (16. v.) Akik tehát részesültek Jézus Krisztus által eme kegyelemben, azok hatalmat nyertek az élet felett is; hiszen a bűn elég nagy volt arra, hogy általa a halál eljusson mindenkire. (17. v.) Így hat el egyetlen ember igazsága által a megigazulás az egész emberi nemre; (18. v.) egynek az engedelmisséggel által sokan válnak igazakká. (19. v.)

A törvény isteni követelményei ezen mit sem változtatnak, mert általa a bűn csak még világosabbá vált és ennél fogva Isten kegyelme még dicsőbb fényben tündökölt. (20. 21. v.)

K Ö N Y V E V A N G É L I S T A .

E rovatért felelős Wicklein Alfréd.

Magyarországi tapasztalatok

Imatapasztalat.

Délelőtt 11 óráig eredménytelenül dolgoztam B. nagyközségben. És ezért imában az Úr-hoz fordultam segítségért és tanácsért. Imám után, amidőn az egyik nagyobb házban lakók gúnyos megjegyzésekkel ostromoltak és illetlen nevetgéssel igyekeztek engem feltartani, többek között megjegyezték, hogy az udvar végén a faházikóban egy kilakoltatott, munkanélküli család várja a végrehajtót. Kacagva kiáltották ezt felém és visszaszólítottak, de én azért híven zörgettem meg a faház ajtaját. Ől gyermek fogadott. Itt van a végrehajtó ügyvéd bácsi, jelentették hangosan apjuknak, aki a szobában feküdt betegen. Leírhatatlan mily ideges és nyugtalan volt, alig tudtam lecsillapítani. Amikor nagynehezen megértette jövetelem nemes célját, akkor sírva panaszkolta el megható őszinteséggel, rideg sorsát, mely engem is megrendített. Közölte, hogy a felesége be lett idézve a községházára a mai napon, hogy 60 pengő tartozásukat egyenlítsék ki, és éppen ebben az órában intézik ügyét. Ezekután igyekeztem mindent elkövetni, hogy küldetésemet híven végezzem. Kénytelen voltam bibliaórát tartani. Be-fejezéskor letérdeltem, majd a férfi is térdeire borult és közösen imádkoztunk, hogy a községházán minden jóra forduljon. Ima után örvendezve mondta: „Uram — önt az Isten küldte.” Nemsokára hazaérkezett a felesége és örömtől sugárzó arccal beszélt el, hogy Isten csudát művelt, mert elengedték a 60 pengő tartozását, sőt még 30 pengő segílyt is nyújtottak nekik. Nagy volt az örömük, különösen amidőn a férj elmondta, hogy a közös hosszú ima által történt ez a csoda, és miután bemutatott nejeinek, azonnal vásárolt három folyóiratot, egy „Krisztus jövendölései” és egy „Korunk és a világ sorsa” című könyvet. Az Úr kezét és segítségét láttam abban, hogy ez a férfiú, aki előbb még oly elkeseredett és indulatos volt, hogy családja kiűrtására gondolt, — ennyire megváltozott.

Szobotka Nándor

Ki küldte önt?

Egy részvénytársaság irodájában lázas sietséggel végezték az évszámot. Mit óhajt ön? —

kérdi egy altiszt tőlem, midőn beléptem. A titkár úrral szeretnék beszélni. — Milyen ügyben? — Egy privát ügy. — Kis fogadószobába vezetett, ahol pár percig imádkozhattam és éreztem, hogy körülöttem két nagy hatalom egymás ellen küzd és ennek én is részesévé lettem. A titkár úr szigorú arccal jelent meg. Mit óhajt ön? — Egy fontos ügyben jöttem titkár úr! — Ki küldi önt? — A titkár úr legjobb barátja! Erre barátságosan helyet mutatott. Nos ki az a jó barátom? — Engedje meg titkár úr, hogy előbb két percig jövetelem céljáról beszéljek. Erre bemutattam a „Korunk” című könyvet és miután az árát is megmondtam, megrendelte. Végül ismét kérdé: Ki az a jó barátom? — Jézus Krisztus, aki engem önhöz küldött!

Farkas Janka

Az Úr dicsőségére.

Az egyik napon két nagy házal minden eredmény nélkül dolgoztam le. Erős lelki küzdelmem volt, de azért a harmadik házban azzal a reménnyel láttam neki a munkának, hogy az Úr nagy dolgot fog cselekedni még a mai napon. Bemenvén az első lakásba, ottan igen goromba fogadtatásban részesültem. Én azonban, mint aki előjognak tekintem a Jézus nevéért való szidalmaztatást, a következőket mondtam az illető úrnak: „Köszönöm ezen jogtalanul goromba szavakat. Bár nekem is fájnak ezek, de sokkal jobban annak, aki engem ide küldött.” Mire a férfi csodálkozva kérdezte, hogy ugyan ki az, aki engem hozzá küldött? Én így válaszoltam: „Engem az Úr Jézus küldött ide. Minden embernek van valami kötelessége; az enyém ez, amelynek most tettem eleget önnel szemben. Engedelmelet kérek, hogy zavartam.” Azután békeséggel kívánva elkészöntem és elhagytam a lakást. Azonban, midőn a harmadik lakásból kiléptem, utánam jött ezen férfi és könnyes szemekkel kért, hogy jöjsek vissza őhozá. Azután kijelentette előttem, hogy úgy érzi, hogy kötelessége venni ezen lapokból, mert bennem nem közönséges könyvügnököt, hanem Isten küldöttjét látja. Gorombaságáért bocsánatot kérve vette át az iratokat. Midőn Isten áldását kívánva elkészöntem tőle, biztosított, hogy bármikor jövök, mindég szívesen meg fogja venni a lapot.

Az Úré legyen a dicsőség ezen tapasztalatért!

Hiegl Anna

Az Úr gondot visel övéiről?

Pusztákat kerestünk fel iratainkkal; a hosszú és fáradságos uton munkatársam cipője teljesen széjjelszakadozott. Én biztattam őt, hogy Istenünk gondoskodni fog róla, hogy cipőhöz jusson és zavartalanul tovább dolgozhassunk. Nemsokára egy kastélyba érkeztünk. Sikerült bejutnunk és iratokat elhelyeznünk. Nemcsak, hogy a lapok árának háromszorosát fizették ki, hanem társamat ellátták egy pár jó cipővel is. Megvendégeltek bennünket és még kocsit is rendelkezésünkre bocsátottak az állomásig. Így visel gondot az Úr az ő hűséges gyermekeiről.

Hunyadi M.

Németországi tapasztalatok

Az Atyának egyetlen gyermeke sem vész el.

Egy reggel vágytam kimenni a szabadba; én nem akartam mindig csak a városban dolgozni. Indítást éreztem, hogy az egyik külváros felé vegyem utamat, ahol mindenki katolikus és így kevés eredményre lehelett kilátás. Az árusításban nem is volt valami különösen jó eredményem, de mégis nagy örömben részesülhettem. Az egyik villa ajtaja előtt kérdezte a lány, hogy ki küldött engem. S midőn megmondtam, hogy az advent-missziótól vagyok kiküldve, könnyekkel teltek meg szemei és azt mondta, hogy Isten meghallgatta végül az ő imáit. Közösségünk tagja, aki Lengyelországból a munkaadójával együtt ide menekült, még csak nemrég keresztelkedett meg és a kis lengyelországi gyülekezet vénje nem tudott néki pontos címmel szolgálni, ahol bennünket feltalálhatott volna. Már régebben itt tartózkodik, de éppen ma reggel imádkozott igen komolyon az Úrhoz, hogy igazítsa őt útba és mutassa meg néki, hol van a mi gyülekezetünk, mert már nagyon szerette volna meglátogatni. Rendkívül nagy volt az öröme és azt mondta, hogy az Úr, mint az ő hírnökét küldött engem őhozzá. Az én örömem szintén nagy volt, mert megtudtam, hogy miért kellett ezen a reggelen ebbe a helységbe jönnöm.

Vogl Anna

„A ti véneitek álmokat álmodnak.”

(Ap. csel. 2, 17.)

Az alábbi tapasztalat igazolja, hogy Isten az embereket álom által még ma is figyelmezteti az ő hírnökeire, irataira és könyveire. Mi-

dőn egy fiatal embernek, aki foglalkozására nézve maga is író volt, felkínáltam a prófétaí ígéről szóló könyveinket és eközben beszélgetni kezdtünk a jelenlegi időkről és annak jelenségeiről, a jelenlévő anya szavunkba vágott és azt mondta, hogy az utolsó éjszakán látta álmában a babiloni tornyot, mivel állandóan ezen dolgokkal foglalkozott. Ezután bemutatottam a „Jövendölés és Világtörténelem” című könyvet, melyben észrevette azon képeket, melyeket éjszaka álmában szemlélt. A könyvet azonnal megrendelték az anya részére. A fiú számára pedig, aki biztos támpontot keresett hitének, előjegyezhettem még a „Jézushoz vezető út” is.

Valóban magasztos munka ilyen módon tapasztalatokat szerezni az Istennel; mert az általunk szerzett öröm a mi saját szívünkbe tér vissza.

Löser E.

Szemelvények.

Végzet. . . Rohan az autó az éjszakában, fehér reflektorai mint kémlelő szemek furódnak bele a sötétbe, a motor egyenletes ritmusban kattog, mint az egészséges szív dobogása, az ülők beszélgetnek. Kirándulás, vidám week-end ez az autótúr és a kocsiban arról van szó, milyen jó lesz ez, milyen szép lesz az, az idő mennyire kedvez a kirándulásnak, sőt tán még arról is szó esik, milyen kényelmet jelent az ilyen autós utazás, amikor nem köti az utast semmi korlátozás. És erről eszébe jut valakinek a társaságból, hogy nevelve mondja el, milyen kényelmetlen és hosszadalmas volt az ilyen kirándulás még ezelőtt tizenöt-husz évvel is, — a vidám beszélgetés a motorral együtt lüktetve emésztí a kilométereket és egyszerre — rázkódás, ütődés, lángok, füst, . . . a többi pedig „néma csend”, mint Hamlet mondja. A többi: a halál. Borzalmas erre gondolni! Egy pillanattal előbb még élő és kacagó emberek, egy pillanattal utóbb már megszenesedett holttettek az éji országútán. Ha ilyeneket hall az ember, minden modern világszemlélet tótágast áll az agyában, az idegeiben és a régi görögök kérelhetetlen anankéjére gondol, az úton-útfélen leselkedő végzetre, amely akkor csap le kiszemelt áldozatára, amikor ennek — titkosan, titokzatosan, észrevétlenül — eljött az ideje. És ilyenkor eszmélünk csak rá, hogy hisszük vagy nem hisszük, tudjuk vagy nem tudjuk, de mind-

nyáján, akik élünk, ilyen éjszakai autók utasai vagyunk. Vidám bálnak sietünk elébe, ahányan vagyunk, azt hisszük, az életnek nincs olyan útja, amelynek végére, ha akarunk el ne érhetnénk, tervezgetünk, szórakozunk, dolgozunk és törjük magunkat távoli célokért, de egyszerre csak... — rázkódás, ütődés, lángok, füst és mi ott fekszünk az élet országútján, holtan meredten, pedig a szavaink még el sem visszhangoztak az éjszaka csendjében. Ananké! A végzet lecsapott, mi megálltunk, csak az országút megy tovább közönyösen és az égről a hold néz le reánk hidegen, mint aki évmilliók óta szemléli ugyanezt a tragédiát és annyira megszokta már, hogy már unalmas komédiának látja...

(Pesti Hirlap)

„Taníts meg úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk.” Így fejezi ki a zsoltáriró Zsolt. 90. 12-ben az ő óhaját. A modern élet hajszája és technikai fejlettsége sokszorosan jogossá teszi ezen kérést, mert soha olyan bizonytalan és veszedelemben forgó nem volt még a hétköznapi élet, mint éppen napjainkban. A fentebbi újságcikk szemléltetően igazolja ezt. Szerk.)

„Világnézeti harcok előestéjén állunk

— mondotta Dr. Nyisztor vigadói beszédében — ezért szeretnék beszámolni én is Konnersreuth-ról, ahol az eseményeknek szem- és fültanúja voltam. A halhatatlanság hívőinek tábora felügyelt és hihetetlen izgalom vett erőt az isten-tagadókon, mert a tagadás vagy gúny már nem segít, a százezrektől észlelt tényeket kidisputálni a világból nem lehet.

— Nyisztor most Neumann Teréz életét ismerteti, ezután Freud és Kretschmer teoriáin át a hisztéria, autoszugesztívó kérdésével foglalkozik; idézi Rieszl professzort a konnersreuthi kérdésben; Weissl doktort és a többiekét. Mind misztikusabbá válik orvosi szempontból a konnersreuthi eset. A tudományos világ gyakorolta az ellenőrzést: Teréz két év óta valóban egy falatot sem eszik. A periódikus precizitással visszatérő vérzéseket, a kinszenvedések kísérő jelenségeit, a gyógyulásokat eleinte pusztá szavakkal, nevekkal akarták megmagyarázni; ma már neveket sem találnak rá; teljes a fejtelenség, a zavar az orvosi körökben. S mindezen túl a táplálék nélkül való, eredeti, 55 kilós súlyban való továbbélés az, ami szinte megrendíti a tudományos köröket s amire semmiféle teoretikus magyarázatot nem tudnak találni. Az erlangeni egyetemi tanár, az egyik vizsgálat vezetője beismerte: „Teréznek teoretikusan már rég mumiává kellett volna összeaszni.”

Ewald professzor különben felsorolja a pontokat, amelyek a tudatos vagy öntudatlan csalást egyszersmindenkorra kizárják: 1. Mikroszkóppal megállapították, hogy Teréz valóban

vérzik. 2. A vérzés spontán megindulását több orvos nagyítóval konstataálta. 3. A vérzés olyan arányú, hogy mesterséges úton nem volna létrehozható, anélkül, hogy sebhelyek, forradások ne maradnának vissza. 4. Szemekből és szívből nem tiszta vér folyik; hanem egy véres-savós folyadék, amit mesterségesen kitermelni nem lehet. 5. A sebek nem gyenesednek, ami többszöri mesterséges vérzésnél föltétlenül bekövetkeznék. Ezek orvosi tények. A stigmák természetfölötti voltában ma már kételkedni tehát igen nehéz...”

(Magyarország)

(A németországi Konnersreuth községben, a róm. kath. vallású Neumann Teréz kezein, lábain és oldalán egy napon láthatókká váltak Jézus stigmái. Stigmáknak nevezik azt az öt vérző helyet, amely Jézus keresztfeszítésének vérző jelét magán viseli. Ezen eset mindenféle nagy port vert fel és katolikus oldalról isleni csodának igyekezzenek azt beállítani, mi azonban nem látunk benne egyebet, mint 2. Thess. 2. 9. 10. jövendöléseinek beteljesedését. Az alábbi újságcikk a hitünkben csak megerősíthet bennünket. Szerk.)

„Az újabb világkatasztrófa előjelei” —

Mindezek a leírhatatlan ellentétek, a megoldhatatlanul súlyos és soha nem képzelit veszedelmeket magukban rejtő politikai karikatúrák, amelyekkel a mult bölcs államférfiai tele-rajzolták a világ térképét, egy irtózatos és minden eddigi szörnyűséget aránytalanul felülmúló világkatasztrófa kirobbanásának előjeleit viselik magukon. Ez a vihar pedig szinte óráról-órára közeledik és ebben a fojtó és izgalmas atmoszférában a népek és nemzetek tömege remegő izgalommal figyeli, hogy vajjon milyen álláspontot foglal majd el a legújabb kor megfellebbezhetetlen nemzetközi hatósága, a legfőbb igazságügyi fórum, a Népszövetség?

(Nemzeti Újság)

(A fentebbi újságcikk igazolja, hogy elérkeztünk abba az időbe, mikor az embereket megüli a félelem. „azoknak várása miatt, amik a föld kerekességére következnek.” Lukács 21. 26. Szerk.)

Válópörök világstatisztikája. Most készült el az a statisztika, amely 1925-től 1928-ig terjedő időről a világ valamennyi kulturállamának válópöröiről összeállított adatokat közli. Ezek szerint egymillió lakosra 1660 válópör esik. Oroszországban; 1520 Amerikában; 845 Ausztriában; 829 Japánban; 696 Csonkamagyarországban; 600 Franciaországban; 559 Svájcban; 543 Németországban; 290 Belgiumban; 298 Hollandiában. Legkedvezőbb az arányszám Angliában, ahol csupán 69 válópör esik egymillió lakosra.

(Magyar Protestánsok Lapja)

(A házasság isteni intézményében észlelhető bomlási folyamat világosan szóló tanúsága az utolsó időknek, melynek jeleit maga az Úr Jézus említi fel Máté 24. 37--39. versekben. Szerk.)

GYÜLEKEZETI HIREK.

Gyülekezeti lapunk. Az Unió-bizottság, legutóbb foglalkozván az „Evangéliumi Munkás” ügyével, arra az elhatározásra jutott, hogy a lap jelenlegi formájában tovább fenn nem tartható. A folyó évben kb. 2500 pengőt fizetett reá az Unió a gyülekezeti lap fenntartására, tehát ekkora összeget vont el a külső evangélizáció munkájától. Természetes, hogy a közösségnek nagy szüksége van egy gyülekezeti lapra, melyen keresztül az egyes tagoknak a közösségi érzése nyerhet igen erős tápot és amely hozzájárul a nevelés és tudásgyarapítás nagy munkájához. Ezért a gyülekezeti lapot, kisebb terjedelemben ugyan, de ezentul is fenn kívánjuk tartani, csupán az a kérdés még, hogy milyen időközönként jelenjen meg és hogy mi legyen az ára. Mi a magunk részéről igyekezni fogunk a lapot az eddigieknél érdekesebbé és tartalomdusabbá tenni. Folytatni kívánjuk majd a jelenlegi számban elkezdett „Személyvények” és „Gyülekezeti hírek” rovatot, egyébként pedig mindig alkalomszerűen fogjuk a lap tartalmát alakítani, miáltal megszűnik majd a mai rovatokhoz kötöttsége. A „Szombatiskolai Munkás” ezentul teljesen függetlenül fog megjelenni. Az új, 8 oldalas gyülekezeti lap ára és megjelenési sűrűsége teljes egészében a testvérektől függ; és ezért ha az Unió bizottsága majd úgy határozna, hogy a lapot havonként jelenteti meg és az árát 20–30 fillérben állapítja meg, akkor ezt csak abban a reményben tehetné, ha bízik abban, hogy a gyülekezetek az eddigi példányszámot legalább 50 százalékkal emelni fogják. Gyülekezeti lapunk új megjelenési idejét és árát, az Unióbizottság döntése után, az Unió még idejekorán közölni fogja. Szerk.

↳ **Tulaszewszy testvérek.** Arról értesülünk, hogy Tulaszewszy testvérnő Perzsiában féloldali arcbénulásban megbetegedett. Eleinte úgy látszott, hogy gyógykezeltése ottan is keresztülvihető lesz, sajnos azonban betegsége annyira súlyosbodott, hogy kénytelen volt elhagyni Perzsiát és jelenleg már Berlinben tartózkodik és ott gyógykezelgeti magát. Tulaszewszy atyafi kéri a magyar gyülekezeteket, hogy úgy az ő munkásságát, mint felesége betegségét foglalják imáikba. Reméljük, hogy ezen eset nem fogja az atyafit akadályozni a mohamedánok közötti nehéz munkájában.

Tindall testvérek. Körülbelül egy esztendő előtt érkezett Budapestre Kaliforniából a négy tagú Tindall család: apa, anya, leány és fiú. Érdekes, hogy mind a négyen orvosok, akik ismereteik kibővítése céljából keresték fel a pesti kórházakat. Közülük hárman most hagyták el az országot. Kijelentették, hogy a legjobb benyomásokat szereztek az itteni gyülekezetekben és kellemesen fognak mindég visszaemlékezni a magyarországi testvérekre. A család legidősebb tagja, Tindall atyafi még december elejéig itt marad, aminek a tesivériség annál is inkább örvend, mert minden héten kétszer is hallgathatják, amint gazdag tapasztalatai és alapos bibliaismerete alapján nyilvános előadásokat tart a kápolnánkban.

↳ **«Az Úr pedig szaporítja . . .»**

(Csel. 2, 47.) Hálásak vagyunk az Urnak, hogy ezen szavait ez alkalommal prédikátori karunk növelésére alkalmazhatjuk. Szeptember hónap folyamán négy kipróbált és eredményes igehirdető lett az evangélium prédikátorává felszentelve. Szeptember 6-án Kaposváron Berghauer, 13-án Miskolcon Stoics és Albrecht és 20-án Budapesten Bajor atyafiak lettek felszentelve. Minden egyes összejövetel áldásos volt Isten népe számára. Jelenleg így az Uniónkban 11 felszentelt prédikátorunk van, amelyből a Közép-területre 3, Keletre 4, Nyugatra 2 és az Unióra szintén 2 jut. Áldja meg az Úr Jézus a felszentelt testvéreket továbbra is és tegye művének oszlopaivá ez országban.

Magunkat imáitokba ajánljuk, kedves testvéreink. Kol. 4, 3. Minck A.

A boldogság titka. Ilyen cím alatt új, nagyobb alakú, 8 oldalas, címképpel ellátott traktát jelent meg kiadásunkban. Írója Michnay atyafi, aki meggyőzően sorakoztatja fel a világi ember hiú boldogság-keresését a vagyonban, hatalomban, élvezetben, tudományban stb. és a tékozló fiú példázata alapján rámutat arra, hogy az igazi boldogság titka a bűnös élet elhagyásából, a Krisztus általi kiengesztelődésből és egy új élet folytatásából áll. Ezen traktát kiválóan alkalmas arra, hogy a közönyösekkel felrázza és bennük az érdeklődést felkeltse. Árát 20 fillérben állapították meg.

Oroszországi gyülekezeteknk helyzete. Művünk Oroszországban az elmúlt évek folyamán szépen haladt előre. Jelenleg 680 gyülekezetben kb. 14.000 tagunk van. 1925-ben az orvosi missziómunkánk is kezdetét vette két kórházzal és egy szanatóriummal. Közösségünk bibliaterjesztő munkájáról idézünk néhány sort a „Herold der Wahrheit” 1927. évi

aratási számából: „Azon missziópénzekből, melyet 1926-ban kértünk, nyomattunk többek között a lenningrádi kormány engedélyével 5000 Szentírást. Most Kiewben újabb 6000 Bibliát nyomattunk. Leírhatatlan az orosz keresztények öröme, midőn már régóta csak most először szerezhettek be maguknak Bibliákat.”

Ma a helyzet már megváltozott. Testvéreink nem részesülhetnek a szombatiskola áldásaiban, mert ezen intézményünket betiltották. Hogy testvéreinknek helyzete nem könnyű, azt az alábbi általuk írt levelek kivonataiból eléggé láthatjuk. Többek között írják: „Mily dicső dolog, hogy mi mint Isten gyermekei az egész világon Krisztus testének tagjai vagyunk és hogyha egy tag szenved, úgy szenved az egész test. Így ti, kik szabadsággal rendelkeztek, kérhettek az Úrtól részünkre segítséget. . . . Ameddig szabadságotok van, szünet nélkül dolgozatok, mert ezen állapot nem tarthat soká nálatok sem. Sokan fognak akkor a fel nem használt időre visszagondolni és mondani: Amidőn még tudtam, nem használtam ki az időt eléggé! Egyik prédikátorunk már néhány hete van a börtönben. Felesége szerette volna a Szentírást hozzá eljuttatni, de nem engedték meg neki. . . . Állandóan halljuk, hogy testvéreink közül mind többeket fognak el. . . . Azt hangoztatják fülünkbe, hogy közösségünk forradalomellenes, amely külföldi pénzzel lesz támogatva, hogy a szovjet ellen izgasson. Fogalmatok sincs arról, hogy állapotunk mily feszült, gyakran azt hisszük, hogy idegeink nem képesek kitartani.”

Egy másik levélből vesszük a következőket: „Termünket elvették, s jelenleg csak otthonainkban tanulmányozhatjuk az Igét és imádkozhatunk. Mint leckét a zsidókhoz írott levelet tanulmányozzuk. Mily dicső az, hogy ezen nehéz órákban Údvöztönknél vigasztalást találhatunk. Akitől senki sem szakaszthat el! . . . Amint a napokban hallottuk, egy nagy csapat foglyot fognak városunkon keresztül kísérni, akik között több atyánkfia is van. Kivonultunk az utcára. A foglyók az utca közepén vonultak el előttünk, körülveve katonákkal. Egyik testvérünk inlett nekünk ujjával, hogy 3 évi kényszermunkára lett elítélve. Iszonyatos volt ez a kép! Valamennyien sírtunk. Láttuk, amint vonatra szálltak és amint eltűntek szemeink elől — talán e földön örökre! Hasonló a helyzet a fővárosban is. Emlékezzetek meg rólunk imáitokban!”

Nemcsak testvéreink helyzete nehéz, nemcsak ők vannak nagy üldözéseknek kitéve, hanem minden vallási közösség. Az egyik moszkvai

lap írta: „Le a keresztény vallásokkal! Ki a missziókkal!” Lenin pedig azt mondta: „A vallásokat el kell pusztítatunk! . . . Ha másként nem tudjuk, úgy hatalommal vetünk véget azoknak!” Zioneff vezető mondotta állítólag: „Istennel fogunk harcolni! Legyőzzük őt a legmagasabb egekben, és mégha bárhol is keresne menedéket, mindörökre elpusztítjuk!”

Testvéreink helyzete nem könnyű. Midőn segélykérő szavaikat hozzánk is eljuttatják, emlékezzünk meg róluk imáinkban Isten trónja előtt.

Jenik Gy.

A statisztika titkárának jelentéséből. Jelenleg 139 országban dolgozunk. Be van osztva 11 Divízióra, (1931-től 12 Divízió) 67 Unióra, 400 egyesületre és misszióterületre és 6557 gyülekezetre, 20.349 evangéliumi munkással és más alkalmazottal, akik 404 nyelven beszélnek. 338 intézet áll fenn a művel összeköttetésben és 3970 épület van a gyülekezetek birtokában. Mindezen intézetek együttvéve mintegy 290 millió pengő tőkét képviselnek. A gyülekezet minden egyes tagjára kb. 1000 pengő esik. 1929-ben a tized és adakozások összege 73,306.463 pengőt tett ki. Tehát átlag minden egyes tagra 240 pengő adakozás esik. Minden északamerikai tagra átlag 430 pengő és minden, északamerikán kívül élő tagra átlag 120 pengő esett. Az összes bevételekből a tized 52.51 %-ot, a misszióadakozások 32.30 %-ot, más bevételek pedig 15.19 %-ot tettek ki. 1929-ben 25 millió pengő értékű könyvet adtunk el. Van 1954 iskolánk 65.132 tanulóval. Azonkívül közösségünknek 219 főiskolája is van 25.492 tanulóval. Ez együttvéve 90.624 tanuló, akiket 4541 tanító oktat. 31 szanatórium és 68 egyéb kezelőhelyiségünk van 500 orvossal és 3622 ápoló- és segédszeméllyel, tehát 4122-en vannak a betegek és szenvedők körül.

Rogers H. E.

A Generálkonferencia pénztárnokának jelentéséből. Az egész világon folyó művünkben begyűlő tized és adakozás összege egyre növekedő csodát képez. Az elmúlt négy esztendőben ez 276,502.014 pengőt tett ki, ami a megelőző négy esztendővel szemben 54 millió pengő szaporulatot mutat. Az egész mű bevétele, beleértve az intézményeket is, 970 millió pengőt tett ki, ami az előző négy esztendővel szemben 270 millió pengő növekedést jelent. Malakiás igéretei beteljesednek. A tizedfizetésben és adakozásban való hűség megnyitotta a mennyei áldások kapuit. Ehhez hasonló dolog nincs a kerek világon. Ez egyik csodája ezen mozgalomnak. Isten

választ adott arra a készségre, amellyel mi az evangélium hirdetését támogatni vagyunk hajlandók és „a nép, mely sötétségben jár vala, láta nagy világást”.

Ezen adak... beadása és összegyűjtése lelki munka. Eg... pillanatig se gondoljuk, hogy ezt a csodát a... dszer, vagy a szervezet hozta létre; hanem... üzenet hatása, hit, szeretet, becsületesség... adakozó készség hozták létre ezen eredmény... A mi napjainkban, mikor állandóan növekszik a rádió, jobb ruházat, szebb bútorzat stb. u...áni vágy az emberekben, az áldozat gondolatát nem lehet elég gyakran és elég erősen hangsúlyozni. Az üzenet úttörőinek ideje óta a mű csodálatos előhaladást mutathat fel minden irányban.

Shaw J. L.

Tisztviselő tanfolyamok Kezdetén. Miskolci és csabai összejövetelünket, amelyek szeptember hó 12–14-ig és 26–28-ig tartottak, számos tisztviselő látogatta meg, dacára annak, hogy kiki maga viselte utazási költségeit. Szombaton Miskolcon 220 és Békéscsabán 180 körül lehettünk. Két kedves vendég is volt közöttünk az Unió részéről és pedig Minck atyafi Unió előjárónk és Zarka atyafi az Unió osztályvezetője. Hálásak vagyunk az atyafiaknak a tanácsokért, útmutatásokért és bátorításért amit nyújtottak. Ezenkívül hálásak vagyunk az Úrnak az egységnek és szeretetnek lelkéért, mely minden gyűlésünket áthatolta. Hisszük, hogy a tisztviselői karoknak munkája gazdagon fog gyümölcsözni az Atya és a Fiú dicsőségére és gyülekezeteink megállják azt a harcot, mely rájuk a jövőben vár.

Sohlmann Károly

Halálozás.

1930. évi Augusztus hó 9-én halt meg Áchim Pálné testvérnőnk Békéscsabán. 1920 óta volt gyülekezetünknek közbecsült tagja. Éveken keresztül szolgált az Úrnak, mint diakónus és szombatiskolaj tanító. Még tovább is szolgálhatott volna az Úrnak, mert csak 45 éves volt, de az Úrnak a gondolatai mások a mieinknél és neki tetszett őt pihenésre szólítani. Reméljük, hogy az első feltámadásnál viszont fogjuk őt látni. Hozzá tartozói kívánságára az ev. egyház szertartása szerint lett eltemelve.

Murányi Árpád

Szeptember 1-én halt meg Békésen özv. Csuta Lajosné testvérnőnk 78 éves korában. Különös kegyelem volt a részére az, hogy 5 évvel ezelőtt, 73 éves korában szövetséget köthetett az ő Megváltójával. Nemsokára keresztvége után kezdett gyengélkedni. Az utolsó éveit

pedig ágyban kellett eltöltenie. Rajta igazán meglátszott a szenteknek békessegestürése. Leányai, akik szintén az igazságban vannak, igazi önfeláldozással ápolták kedves édesanyjukat. Neki is szól az a szöveg: „Boldogok a halottak, akik az Úrnak hálnak meg mostantól fogva. Bizony, azt mondja Lélek, mert meg nyugosznak az ő fáradságuktól, és az ő cselekedeteik követik őket.” (Jel. 14, 13.) Mivel az egyházból nem lépett ki, így a ref. egyház szertartása szerint lett eltemetve.

Murányi A.

Az Úr bölcs akarata folytán özv. Nagy Jenőné testvérnőnk, közösségünk négy éven át hűséges tagját, szeptember hó 30-án elszólította az élők sorából. Betegségét, mely már régóta kínozta, türelemmel viselte és bátran tett bizonyosságot arról a reménységről, mely szívében élt. 45 éves korában váratlanul ragadta el körülből a halál. Október 5-én temettük a rákoskeresztúri temetőben. Az összegyűlt gyászolókhoz a halottasháznál alulirott, a sírnál Danhauser atyafi intézte a vigasz és reménység szavait. Hisszük, hogy testvérnőnk viszontlátjuk a feltámadásnak reggelén. Az Úr legyen a hátrahagyott fiának és nővérének vigasztalója. Jel. 14, 13.

Jenik Gy.

Bakos Rozália 21 éves kúriagotai testvérnőnk folyó év szeptember hó 20-án szombaton két heti betegsége után, az Úrnak elaludt.

A temetésen mely 23-án lett megtartva, alulirott úgy a háznál mint a temetőben, Ésaiás 57, 1–3. és Jelenések 14, 13. versei alapján nagyszámú közönség előtt tett bizonyosságot az ember sorsáról és a keresztény boldog reménységéről. A temetésen négy gyülekezetünk volt számos testvérünk által képviselve, kifejezve ezáltal testvéri ragaszkodásukat és szeretetüket, az elhalt testvérnővel, szüleivel és hozzátartozóival szemben.

Testvérnőnk azon reménységgel helyeztük sírjába, hogy Krisztus Urunk dicsőséges jövelele alkalmával viszontlátjuk őt az üdvöztek seregében.

Buzgó Mihály

A k. Ruzsits Vendelné testvérnőnk Pécs 49 éves korában f. évi szeptember 25-én 5 órakor hosszas szenvedés után elaludt. Ú pillanatig imádkozott, de az Aniené a mondta helyette és az ott lévő imádkozó vérei és gyermekei. Szívét egy vágy töltötte, hogy gyermekeivel az első feltámadásnál közözzon és soha el ne váljon.

Berghauer

Felelős szerkesztő: Streisinger Béla

Kiadja

H. N. Adventisták Felekezete
Magyarországi Unió

Égyes szám ára 50 fillér.

VALLÁSOS IRATOK NEMZETKÖZI KIADÓVÁLTALA, BUDAPEST

Az „Evangéliumi Munkás“ 1930 5. sz. hirdetés melléklete

Hirdetéseket csak a pénz előzetes beküldése mellett fogadunk el, mely postautalvánnyal vagy befizetési lappal (p.-lak. pénztári számla 27032) történhet a pénz céljának pontos megjelölésével.

Állás hirdetések. Állást keresők: soronként 15 fillér. A legkisebb hirdetés (legalább 5 sor) 75 fillér. Állást kínálók: soronként 20 fillér. A kisebb hirdetés 1 pengő. Vastagabb írás ára kétszeres. Az álláskeresők szabad szombatra számítanak.

Üzleti hirdetések. Soronként (3 mm magas 42 mm széles) vagy annak helyéért 20 fillér. Kevés szöveg változtatással háromszor megismételt hirdetés 10 százalékos, hatszor megismételtnél 20 százalékos engedmény. Üzleti hirdetéseket csakis gyülekezeti tagjainktól fogadunk el, de csak az előző által igazolt gyülekezeti ajánlat alapján.

A 6. szám számára a hirdetésfelvétel végső határideje október 15.

Itt van az alkalom
mutassuk meg a testvéri együtt-
érzést. Állandóan kapható

Cócus-zsír fehér

1/2 kg-os csomagban kg 2.70 P

Cócus-vaj sárga

1/2 kg-os csomagban kg 2.70 P

Száraz házi-szappan

kg 1.40 P

Legkevesebb 5 kg lehet a ren-
delés. Szállítási költség nincs.
Ingyen csomagolás, utánvétellel.
Szállítok az ország bármely
részebe. Kérem a magyar-
országi testvéreimet meg-
bízottakkal állandóan pár-
tozni. Fuchs Dezső,

Gyula, Vida ucca 5.

Asztalos tanoncnak keresek
azonnali belépésre 14—16
éves, erős testalkatú, jóneve-
lésű fiút, szabad szombattal.
Kis Imre épület- és bútor-
asztalos, Sarkad, Vitéz u. 19.

Butorozott szoba, tisztá étke-
zéssel testvéreknek kiadó.
Budapest, VIII., Lujza u. 26.
III. em. 42.

Jól számoló és jó írású atyafi,
szerény díjazás mellett bár-
milyen alkalmazást elvállal.
Budapest, VIII., Lujza u. 26.
III. em. 42.

Öttagú családapa szabad
szombattal Budapesten és
környékén bármilyen munkát
elvéllal. Megkeresések kéret-
nek a kiadóhivatalba.

Felkérjük k. Testvéreinket,
kik gyermekeik vallásos ne-
velését szívükön hordják,
használják az adventi kö-
zösség által kibocsátott bib-
liai emlékképeket.

Előfizetése 1 év
re 1 Pengő.

Megjelenik
negyedévenként (13 darab)

Megrendel-
ő: Székely Bertalan ucca 13.

TESTVÉREK
budapesti és vidéki lakosok,
játékárukat,
utazókoffereket,
bőrárukat, stb.

legolcsóbban és legjobban
10% engedménnyel
nálam vásárolhatnak.

BELJAKOFF M.

baba- és játékárúgyár

Budapest, IX., Ráday ucca 9.
(Calvin tér közelében.)

„Az Idők Jelei”

1929-es

évfolyam izléeses vászonkötésben kapható.

Ára netto 3 pengő.

Csak néhány példány van raktáron, ezért aki
igényel, azt tarti rá, minél előbb küldje rendelését
a kiadóhivatalba, esetleg a traktátflók útján.

Korunk és a világ sorsa

címen megjelent Spicer atyafi összefoglaló műve. Úgy tartalma, mint kiállítása igényt tarthat a legkényesebb ízlés kielégítésére is.

Egyetlen testvérünk könyvtárából se hiányozzék ezen értékes könyv!

Ára bőrkötésben 20 pengő

vászongötésben 12 „

papírkötésben 9 „

Testvéreknek saját használatra 40% engedmény.

Tapasztalatok és látomások

című, White testvérnőnk által írt könyv raktáron lévő példányul egy pengőért. — testvéreknek saját használatra 60 fillér — kiárusítjuk.

A kiadóhivatal.

Megjelentek az új traktátok:

Higgyetek Istenben (8 oldal)	10 fillér
Viszontlátás az örökkévalóságban (8 oldal)	10 „
Jöjjon el a te országod (12 oldal)	20 „
Mi jót kell cselekednem (16 oldal)	30 „
A Szentírás eredete (16 oldal)	30 „
Törvény és evangélium (24 oldal)	40 „
Krisztus szenvedései (40 oldal)	60 „

Megrendelhető a gyülekezeten keresztül a Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatalánál Budapest, I., Németvölgyiút 12. sz.